

Поштоване колегинице и колеге, Ја ћу данас најпре дати неке одговоре које знате да дугујем – не онима који су прошли пут хтели да ми постављају питања, него Наставно-научном већу и сваком колеги појединачно. Затим ћу вас замолити и да подржите оно што сматрам врло важним не само за унапређење рада и студија на Филозофском факултету, већ и за очување саме његове сврхе и његове улоге. Спорни део нашег финансијског плана, то је једно питање које се непосредно тиче политике вођења Филозофског факултета. Није у реду да се то политичко питање приказује као предмет експертизе, а поготову није прихватљиво кад неко своју властиту процену будућих општих прилика – била та процена вероватна или не, одговорна или не – покушава да представи као стварне чињенице, које се, као такве, не могу спорити.

Имали смо прилике и да чујемо утиске о томе како ће се инвестирање у инфраструктуру ФФ негативно одразити на наше плате. Озбиљна анализа нашег пословања говори да су наше плате искључиво подржане са других извора финансирања. Највећим делом од новца који обезбеђује Министарство а мањим делом из текућих сопствених прихода, првенствено са позиција школарина на свим нивоима студија. Однос позиције у буџету са које се планира инвестиција и наших плата је независан. О платама, факторима који утичу на висину, конкретним трендовима и препорукама шта је неопходно учинити да би се повољни трендови одржали, говорио сам у неколико наврата на седницама Савета. Конкретно: 22. маја а презентацију са молбом да се овај проблем пренесе Одељењима проследио сам члановима савета персонално, електронском поштом 29. маја. За остала одељења немам сазнања али сам сигуран да је тема дискутована на седници Одељења за психологију. О томе је било речи и на седници Савета 2. октобра 2014 и о томе ће вероватно бити још речи.

Уосталом, верујем да сте и сами о томе размишљали и себи поставили питање елементарне интелигенције: како је могуће да нам плате не опадају, упркос чињеници да бележимо губитке на пословима рентирања пословног простора? Узрок томе лежи у независности те две буџетске ставке. Идеја о рентирању простора оживљена је прошлог четвртка и преко викенда у писаној, електронској форми. Молим веће да ми опрости на детаљима али пошто видим да се о томе још увек размишља, дужан сам да вам укажем на најновије трендове. Почнимо са једним хипотетичким примером: Неко би могао да размишља на следећи начин. Сваки приход је добар. У протеклим годинама Факултет је бележио приход од рентирања простора. Нема сумње, то је тачно: чак и кад би приходовали 100 динара месечно на рентирању то је боље него да не приходујемо ништа. $1 > 0$. **Ипак, ако неко планира да дискутује на тај начин и озбиљно се заложи за такву политику, било би поштено да нам достави релативне податке који говоре колики је то проценат у односу на планирану, можда још важније, на уговорену цену.** Но, међутим, у допису који нам је достављен преко викенда помиње се кредибилан клијент. Осим уколико не размишљају о пословању у сивој зони, колеге би требало да се упознају са прописаним процедурама државне Дирекције које налажу избор потенцијалних клијената. Јавни тендер ће одредити клијента, а његова кредибилност се само може нагађати.

Предлажем да се фокусирамо на најновије податке који ће нам показати сву бесмисленост става о томе да нам рентирање послова може донети било какву корист. Сада ћете видети нешто због чега **би требало** да се замислимо. Овде видимо како смо прошли у последњих 8 месеци. Дуговања су се увећала, тако да сада Фреско дугује око 4 милиона динара а Деск око милион и по. Остала дуговања, осим Платоа су наплаћена путем меница. Наглашавам да су ово нето вредности, што значи да на ове износе треба додати 20%, ПДВ који факултет уредно плаћа иако не приходује. **Да ли је потребно тумачење? Да ли је из овога јасно шта треба чинити? Наравно да је јасно.** Ове дистрибуције су нам познате. Јасно је одакле долазе наши приходи. У прилог томе, хтео би да истакнем два изузетно повољна тренда који на најбољи начин представљају наше залагање ка окретању изворном послу. Наглашавам да су обе ставке заступљене на различитим позицијама у предлогу финансијског плана о коме ћемо ускоро гласати. То нису једине такве ставке али су репрезентативне.

Прва је нови мастер програм на Одељењу за историју "Друштво, држава и транзиција" а други је пројекат *Birth* колегинице Софије Стефановић. По мом мишљењу, то је најбољи могући начин за унапређивање наше научне и педагошке делатности. Оба пројекта поред основних квалитета имају и своју финансијске пројекције. Нисам сигуран да сви знамо колико труда и фрустрација стоји иза оваквих послова али сам готово сигуран да је много лакше уместо тога маштати о гомилању суфицита рентирањем простора. Кад пажљиво погледамо овај графикон, имамо ли недоумица шта је наш развојни пут? Наравно да немамо. Прошлог четвртка смо имали прилике да чујемо и неке конкретне износе цене закупа, изражене у еврима. Не сећам се сасвим јасно тако да нећу помињати. Ево шта кажу прави подаци. На слајду видимо како се мењала цена закупа простора. Почетна цена, 2008. износила је 35 док је 2012. године пала на 19.49 евра по м². Видимо и калкулацију о томе како би цена закупа наставила да се креће уколико би обновили издавање простора. Једначина је на слајду, да поједноставим, цена закупа у 2015. години би у најбољем случају износила 13.83 евра по квадратном метру. Ипак, дужан сам да вам укажем и на нешто реалнију процену. Питам вас, шта мислите, где би могла да се нађе тачка у 2015. години? 9 или 7 евра?

Процените сами. **Да ли наш простор вреди толико? Да ли таквим уговором треба да заробимо факултет у наредних двадесет година као што смо се заробили са Платоом? Да ли треба да бележимо губитке, пуштамо менице и покрећемо судске спорове? Наравно да не треба.** Да кажемо нешто и о процедури креирања плана. Позив за учешће у креирању плана послат је пре два месеца, тачније 29.10.14. После два месеца, на седници на којој треба да се обави гласање упућује се неумште примедбе на ставку буџета која је на свим телима Филозофског факултета била отворено дискутована дуже од годину дана. 48 сати пре наставка седнице, упућује се допис неадекватном телу са неприхватљивим предлогом да се изолује најкрупнија ставка ФП 15.

Поред тога што мислим да је предлог о изолацији инвестиције штетан а то тврдим позивајући се на све претходно изнете аргументе и емпиријске податке, образложићу и зашто је неприхватљив. Да би се инвестиција у реновирање простора изузела из буџета за 2015. годину било би неопходно **погазити** следеће одлуке: Прихватање оквирног предлога о намени простора који је користио Плато (учионице, централни депо, кабинети) од 3.10.2013. године, записник 05/2-2 1/19 / Одлуку о прихватању идејног решења и подршку за израду главног пројекта, тражење дозвола и расписивање тендера од 27.12.2013. године, записник 05/2-2 1/28 / Одбацивање закључка о томе да нема правног основа за извршење предлога Одељења за социологију, од 20.01.2014. године јер су одлуке Савета и ННВ, донете у складу са прописаним одредбама Статута факултета, од 20.01.2014. године. Закључак је донет 29.01.14. године записник 05/02-2 1/1. / Одлуку о прихватању финансијског плана за 2014. годину од 27.12.14. године / Одлуку о усвајању програма рада у школској 2014/2015 години, усвојеној на седници од 02.12.2014. године, записник 05/2-2 1/19 Извршена одлука о расписивању јавне набавке за извођење радова од 23.12.14. године. Да будем сасвим недвосмислен: као предлагач финансијског плана и продекан Филозофског факултета немам намеру да кршим одлуке Савета да би мењао предлог буџета зарад нечије забринутости и другачије визије пословања нашег факултета. Уздајући се у снагу изнетих аргумената, позивам вас да подржите предлог буџета без икаквих бојазни да се у њему налази нешто што би на било који начин могло да угрози квалитет пословања нашег факултета, па ни наше плате. Притом, молим вас да имате у виду следеће: Савршено је неодговорно говорити, начелно и тривијално, о предностима рентирања нашег простора, упркос конкретном неуспеху и очигледној превазиђености тог модела приходовања. Произвољно је и некоректно повезивати висину евентуалне ренте – са висином ма чијих личних прихода на Филозофском факултету. Апсурдно је, и међу професорима универзитета одиста запрепашћујуће, приказивати академске послове и с њима скопчане потребе као луксуз на који је штета потрошити уштеђен новац. Неколегијално је ничим не допринети изради финансијског плана онда кад треба и онако како треба, већ уместо тога вребати прилику да се омета његово доношење. На самом крају, поштоване колегинице и колеге, ја вас молим да својим гласовима подржите и финансијски план који сам презентовао и који предлажем Већу на усвајање. Тим поводом, али не само ради тога, не само ради ове једне тачке нашег дневног реда, позивам сваког члана Већа да сам себи постави нека битна питања. Својевремено, кад се простор намењен настави и науци на ФФ претварао у простор за рентирање, да ли је због тога неко тадашњим Управама пребацивао самовољу и некомпетенцију? Хоће ли се, дакле, самовољном и некомпетентном сматрати једино одлука да се нешто од тог простора врати првобитној намени? Најзад, шта сви ми скупа хоћемо да представљамо и према ком циљу желимо да идемо? Да би одговорили на та питања неопходно је да немамо никаквих сумњи око свог идентитета: морали би да знамо ко смо и шта желимо да будемо! Хоћемо ли да будемо банка, мењачница, можда део неког угоститељског објекта или хоћемо да будемо Филозофски факултет достојан свог имена и своје традиције? Верујем да ће на та питања свако од вас умети да одговори искрено и истинито.

Хвала вам.

др Василије Гвозденовић, ванредни професор

